

Zerratta ibda tarzı yaratılma devam ediyor mu?

Allah'ın **ibda** tarzında yaratması iki şekilde tecelli eder: **Birisi**, mevcudatın ilk yaratılması, yani yokluktan varlık sahasına çıkması şeklindedir. **İkincisi ise**, mevcut eşya ile yeni sıfat ve şekilleri yaratması şeklindedir.

Bahar mevsiminde yaratılan her şey bir önceki bahar mevsimindeki yaratılan şeylerin ne aynısı ne de gayrisidir. Yani baharın bir yüzü hiçten, yoktan ve yeniden yaratılıyor. Belki esas olarak önceki mevsimde yaratılanlarla aynı gibi duruyor olabilir, ama şekil ve sıfat gibi hususlarda aynı değildir; bu da ibda ile yaratmanın başka bir tezahürüdür.

Mesela bir elma geçen mevsimdeki elmanın aynı değildir, bizim dedemiz ya da babamız ile aynı olmadığımız gibi. Bunları, Allah, hiçten ve yoktan ibda ile yeniden yaratıyor. Allah başlangıçta ibda ile eşyayı yoktan var etti, ondan sonra inşa tarzı yaratma tamamen devreye girdi, manası mutlak anlamda yanlış olur. Allah'ın şu an ibda ile yaratma tarzı belki esas maddeleri yoktan var etme olarak tecelli etmiyor olabilir, ama var olan esas maddelerden bir şeyi inşa ederken şekil ve sıfat olarak ibda ile yaratması devam ediyor.

Mesela dedemiz ile bizim vücudumuzda çalışan zerreler yoktan var edilerek yapılmayabilir, mevcut zerreler ile bir terkip şeklinde yapılıyorlar. Ama dedemiz ile aramızdaki farklı hususiyetler, vasıflar ve şekiller hepsi terkip sureti ile değil, ibda şeklinde yani yoktan var edilerek yapılıyorlar.

Yoktan ve hiçten yeni zerrelerin yaratılması akla ters bir şey değildir, mümkündür. Lakin elimizde buna dair bir ispat ve delil mevcut değildir.

Şekil ve nispi emirler açısından değil kainatın temel maddeleri olan cevherler bir anda yoktan ve hiçten var edildi ve sonraki yaratmalar bu temel maddeler üstünde oluyor, manası daha makul daha kati gibi duruyor. Yani Allah kainatı icat etmeden önce yarattığı ilk maddenin içine kainatın son genişlemiş halini potansiyel olarak dercetmiştir. Tıpkı bir incir çekirdeğinin içine incir ağacını dürdüğü gibi, kainatı da ilk ve temel maddenin içine dürmüştür. Bu noktadan yoktan ve hiçten cevher yaratılmıyor denilebilir.

Günümüzün fenni malumatına göre kainat genişliyor. Bunu teyit eden ayette de mevcuttur.

“Göğü biz çok sağlam bir şekilde bina ettik. Şüphesiz onu genişleten biziz.” (Zariyat, 51/47)

Genişleme zahiren yeni şeylerin ve cevherlerin yaratılmasını iktiza ediyor ise de buna dair kati bir nas yoktur. Üstad Hazretleri bu hakikati şu şekilde izah ediyor: **"Evet, Kadîr-i Mutlakın iki tarzda, hem *ibdâ'*, hem *inşa* suretinde icadı var. Varı yok etmek ve yoğu var etmek en kolay, en suhuletli, belki daimî, umumî bir kanundur. Bir baharda, üç yüz bin envâ-ı zîhayat mahlûkatın şekillerini, sıfatlarını, belki zerratlarından başka bütün keyfiyat ve ahvallerini hiçten icad eden bir kudrete karşı "Yoğu var edemez" diyen adam, yok olmalı!"**(1)

İnsanın kuyruk sokumu denilen yerde **acbüzzeneb** denilen tohum gibi esas bir

zerresi vardır. Bu zerre uçağın kara kutusu gibi zarar görmeyecek bir sağlamlığa ve mahiyete sahiptir. Allah, bu asıl ve esas olan tohum gibi zerreten tekrar insanın cesedini inşa eder. Tıpkı bir damla sudan başlangıçta insanı inşa etmesi gibi ya da küçücük incir tohumundan koca incir ağacının yaratılması gibi insanda o **acbüzzeneb** denen esas zerreten yeniden inşa olur.

Her bahar mevsiminde milyonlarca tohumdan ceset inşa eden ve gözümüz önünde sürekli provaları yapılan bu inşa hakikati gayet aklidir. Bugün fen, insanın gözle görünemeyecek kadar küçük spermilerden olduğunu ifade ediyor, bu sperm ile o esas olan zerre arasında hiçbir fark yoktur, onu ondan yapan bir kudret şunu bundan yapabilir mi diye şüpheyeye düşmek akıl karı olmaz.

Bu acbüzzeneb denilen asıl zerrenin hangi süreçte ve hengamda yaratıldığına dair kati bir ifade yok.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Üçüncü Lem'a.](#)